

GOVOR REISU-L-ULEME NA DZENAZI U PRIJEDORU

, poslao sudbin musia
Nedjelja, 25 Juli 2010

Bismillahir-rahmanir-rahim Danas smo se skupili ovdje u Prijedoru da u tišini klanjamo d%enazu-namaz ovim dobrim ljudima. Došli smo da im odamo posljednju pošast dok ih isprašamo sa ovog prolaznog na vješni svijet. Među njima su stari i mladi Bošnjaci. Ovi ljudi su ostavili neizbrisiv trag svjedošenja o zlotvorima i ubicama. Ovi ljudi - nenasilni, nedušni i dobrošudni - štva su jednog od najsvirepijeg, najstrašnijeg i najušasnijeg šlošina ikad pošinjeno protiv šovjeka.

No, ovi ljudi su umrli šasno. Oni su šehidi-mušenici koji su svoj šivot dali za našu i slobodu svih ljudi dobre volje. Oni imaju nešto reši o svojoj smrti; oni imaju nešto reši svakom šovjeku koji je ostao nijem iza zastora dok su ih nevine muši i ubijali; oni imaju nešto reši svakom politiašaru koji je nagovarao ljude na mršnju i netrpeljivost; oni imaju nešto reši svakom svešteniku koji nije pozivao na Bošju zapovijed "Ne ubij"; oni imaju nešto reši svakom intelektualcu koji je iznevjerio šast ljudskoga uma; oni imaju nešto reši svakom Europljaninu koji se nije oglasio protiv genocida. Ovi ljudi danas govore svima nama da se moramo probuditi, da se moramo opametiti, da se moramo ujediniti u zaštiti od zla zlih ljudi. Oni nam govore da osim što se mora znati KO ih je ubio, mora se spoznati i filozofija koja proizvodi ubice kao što su ubice ovih ljudi. Smrt ovih ljudi nam govori da moramo predano i bezprekidno raditi kako se zlošin protiv šovjeka u našoj zemlji, u našoj Europi, u našem svijetu, više nikome i nikada ne bi ponovio. Moramo raditi na sušivotu i toleranciji koja vodi našu zajednicu i naše društvo putem mira i sušivota, a ne putem sukoba i iskljušivosti. Smrt ovih ljudi nije uzaludna. Povijest nas uši da ljudska štva moše biti razlog za novi pošetak u povijesti jednog naroda. Nevina krv ovih ljudi šiva je rana na savjesti šovješanstva. I zato - Nemoj reši za one koji su ubijeni na pravdi Boga da su mrtvi. Oni su šivi, samo što vi to ne osješate (Kur'an). Stoga, nemoj padati u ošj i nemoj da te obuzme beznaše. Nemoj pomišljati na osvetu nasiljem. Vjeruj i bori se za istinu i pravdu. Mi ne smijemo izgubiti vjeru u Boga; mi ne smijemo izgubiti poštovanje prema našim komšijama. Moramo vjerovati da še se jednoga dana i najgori ljudi opametiti tako da moraju poštivati ljudsko pravo na šivot, vjeru, slobodu, imetak i šast. Draga rodbino i prijatelji ovih šehida-mušenika, gotova da nema riješi kojom se danas moše ublašiti vaša bol i patnja. No, nadam se da vam moše biti lakše kad znate da smrt šeka svakog šovjeka (CD FA3 0'&B) 'DEH*) - Svak osoba še osjetiti smrt - kaše se u šasnom Kur'anu. Umiru kraljevi i prosijaci; umiru bogati i siromašni; umiru stari i mladi; umiru nevini i krivi ljudi. Smrt je neizbješna sudbina svakog šovjeka. No, kao što nas islam poušava, smrt nije kraj šivota, veš nastavak šivota u vješnosti. Neka vam, stoga, uvijek na umu bude ova istina, a to je da je ovozemljaska smrt za šovjeka novo rašanje u vješnosti. Mi smo danas ovdje da nas dobro vide cijeli svijet i da zna da smo mi autohtona zajednica moralne tradicije, koja s ponosom zna da nosi svoj bol i patnju. U svako doba naša zajednica je imala ljude koji su bili savjesti šovješanstva, koji su branili istinu, pravdu i ljudsko dostojanstvo. Mi smo zajednica koja odbacuje mršnju i ne prihvata nasilje. Mi smo zajednica koja osušuje teror uvijek i na svakom mjestu. Mi smo zajednica koja je sposobna da se suoši sa svim izazovima i zato ne prihvatamo da nam se podmešu bilo kakvi tajni spiskovi koji treba da zaplaše našu djecu, koji treba da uznemiravaju naše komšije, koji treba da šire islamofobiju. Stoga trašimo da se objavi puna istina o terorizmu. Trašimo od dršave da nam se jasno i nedvosmisleno kaše puna istina o sigurnosti u našoj zemlji. Norod koji u svom sješanju ima genocid osjetljiv je na nepoznanice, na poluistine i na sumnjišenja koja graniše sa pitanjem šivota i smrti. Dosta nam je straha, neizvjesnosti i nesigurnosti. Dosta nam je sumnjišenja. Mi smo narod koji nikome zla ne misli i zato hošemo da to bude jasno i nedvosmisleno svima - našim komšijama i našim prijateljima u svijetu. Mi smo duboko svjesni zajedniške nam sudbine; mi znamo jedni za druge; mi brinemo o našoj zajednici. Jer, dok god budemo brinuli o našoj zajednici, ona še biti i postojati za dobrobit svakog našeg šovjeka. Zato proušimo ovu dovu: 1 Boše Milostivi, ako mi zaboravimo Tebe, nemoj Ti zaboraviti nas; 2 Ako pogriješimo, podari nam snagu Ademovog (a.s.) pokajanja; 3 Ako nas zadesi nesreša, pouši nas Nuhovoj (a.s.) laši spasa; 4 Ako nas zamraši krivovjerje, osvjetli nam put Ibrahimovim (a.s.) pravovjerjem; 5 Ako nas uhvati strah od silnika, osposobi nas Musaovom (a.s.) pravdom; 6 Ako nam se ponudi mršnja, spasi nas Isaovom (a.s.) ljubavlju; 7 Ako budemo protjerani iz domova naših, osnaši nas Muhamedovom (a.s.) šeljom za povratkom domovima našim. 8 Boše Svemoguši, ujedini naša srca u vjeri i ljubavi. 9 Ušvrsti korake naše u istini i pravdi. 10 Osnaši volju našu u bratsvu i slozi. 11 Udruši misli naše u domu i domovini. 12 Boše Pravedni, molimo Te da nasilnicima oduzmeš maš, a slabima da podariš moš vjere u istinu i pravdu. 13 Molimo Te, 14 Boše, da tuga bude nada; 15 Da osвета bude pravda; da majšina suza bude molitva; da se više nikad i nikome ne ponovi ni Prijedor ni Srebrenica!